

Bo Xilai a fost condamnat pentru corupție, deturnare de fonduri și abuz de putere, în special în cazul asasinării de către soția sa, Gu Kailai, a unui om de afaceri britanic, Neil Heywood.

În cadrul procesului său din august, el a fost acuzat că a primit mită 2,6 milioane de euro și a deturnat fonduri publice în valoare de peste 600.000 de euro, în special pentru achiziționarea, în 2001, a unei vile la Cannes, pe coasta de Azur franceză, administrată de Neil Heywood și de un om de afaceri francez, Patrick Devillers.

Ambițios și charismatic, perceput o vreme drept un rival al actualului președinte Xi Jinping, acest fost ministru al Comerțului a preluat în 2007 conducerea imensei metropole Chongqing (sud-vest), din care a reușit să facă un pol economic major.

El s-a individualizat orchestrând aici o campanie de reabilitare a valorilor maoiste cele mai "retro", în paralel cu o reprimare violentă sub pretextul luptei împotriva "mafiei", care s-a soldat cu aproape 5.000 de arestări, dintre care mulți antreprenori privați.

Decăderea sa, anul trecut, o adevărată lovitură de teatru, a fost provocată de plecarea omului său de încredere, șeful poliției din Chongqing, Wang Lijun. Certat cu șeful său, acest "superpolițist" a cerut în zadar azil politic la consulatul american din Chengdu, capitala Sichuan.

El a dezvăluit, între altele, că omul de afaceri britanic a fost asasinat de propria soție a lui Bo Xilai, Gu Kailai. Această avocată strălucită, care ar fi acționat din motive financiare și pentru a-și "proteja" fiul, a fost condamnată anul trecut la închisoare pe viață.

Pentru Bo Xilai, acesta a reprezentat sfârșitul. Popular în fieful său din Chongqing și în rândul nostalgicilor după maoism, acest "prinț roșu", fiul unei figuri a revoluției comuniste, este mai puțin apreciat în sferele înalte ale regimului: personalitatea sa flamboiantă și populismul său sunt percepute în aceste medii drept o amenințare pentru o conducere "colegială", care marșează pe consens de la dispariția lui Deng Xiaoping în 1997, ultima figură istorică a comunismului chinez.

Bo Xilai și-a făcut o ultimă apariție în Adunare în martie anul trecut - când a respins în fața presei zvonurile privind căderea sa iminentă - înainte de a dispărea în mâinile poliției interne a PCC, deținut în secret.

Dar șocul a fost așa de mare în cadrul partidului și rândul opiniei publice, încât congresul PCC, care urma să reînnoiască în octombrie întreaga conducere - Xi Jinping i-a succedat lui Hu Jintao - a fost amânat cu o lună.

A fost necesar aproape un an pentru ca Bo Xilai, căruia între timp i-au fost retrase toate titlurile, să își facă reparația, de această dată în fața judecătorilor, în august, la Jinan.

În mod surprinzător, la bară, Bo Xilai nu a apărut "spășit", așa cum se întâmplă de obicei la procesele chineze. El și-a confirmat temperamentul ținându-le piept judecătorilor și acuzații, negând în bloc aproape toate faptele de corupție imputate, tratându-și soția drept "nebună" și "mincinoasă" - ea depune mărturie împotriva lui într-o înregistrare video - și pe Wang Lijun, fostul său om de încredere, drept un personaj "malefic".

Severitatea verdictului de duminică este și o sancțiune pentru comportamentul său sfidător, potrivit analiștilor.

O altă surpriză a fost durata procesului, de cinci zile, dincolo de cele 24-48 de ore obișnuite. În plus, justiția aflată sub controlul strict al Partidului, a inovat transmițând mesaje online despre dezbateri, urmărite de milioane de internauți.

De la începutul acestui caz, singura versiune disponibilă a faptelor este cea oficială.

Bo Xilai a afirmat totuși că superpolițistul Wang Lijun era îndrăgostit de soția sa ucigașă sau că fiul său, Bo Guagua, o caricatură a "tineretului de aur" chinez, ducea o viață luxoasă colindând lumea.

Verdictul de duminică încheie scandalul dar, pentru imaginea nomenclaturii chineze, deja foarte degradată în ochii opiniei publice, răul creat rămâne.

** sursa : [MEDIAFAX](#)